

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34684-12-19 הבר נ' סופר

לפני כבוד השופטת נאוה ברוורמן

התובע: מרום הבר
ע"י ב"כ עוה"ד שלומי וינברג

נגד

הנתבע: שאול סופר
ע"י ב"כ עוה"ד אורון שוורץ

חקיקה שאוזכרה: פד"י-מייל 468 11/11/2020

חוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984: סע' 77א

תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984: סע' 140, 143, 144, 471, 471א, 471א(ב), 471ג

חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965

מיני-רציו:

* נדחתה בקשה לפסלות שופט. דברי בית המשפט במהלך קדם המשפט אינם מעידים על משוא פנים אובייקטיבי, בעטיו עליו לפסול עצמו מלשבת בדין.

* בתי-משפט – פסלות שופט – בקשה לפסילת שופט

* דיון אזרחי – קדם-משפט – תכליתו

בקשה מטעם ב"כ התובע, להורות על פסילת מותב זה מלשבת בדין, בהתאם להוראת סעיף 77א לחוק בתי המשפט, ובהתאם לתקנה 471 לתקנות סדר הדין האזרחי.

בית המשפט קבע כלהלן:

אופן ניהול קדם המשפט הראשון והיחיד שנידון בפני מותב זה, אינו מעיד על משוא פנים, ולבטח אינו מלמד כי נבצר מבית משפט זה להכריע באופן אובייקטיבי בעניין שלפניו.

אין זה פסול שבמסגרת דיון קדם המשפט, בית המשפט יציע אפשרויות להידברות, ואף יציע מתווה לסיום התיק בפשרה. כמובן, שעסקינן בהצעות בלבד, ואין בהן כדי לחייב את הצדדים. בית המשפט רשאי ולעיתים גם נדרש לעמוד ולאמוד את הקשיים המשפטיים והעובדתיים העולים לכאורה ועל פניו, מכתבי הטענות של הצדדים.

קדם המשפט, ובייחוד קדם המשפט הראשון בתיק, מהווה "אכסניה" לבירור השאלות השנויות במחלוקת, לחידודם ולהבהרתם; לעיתים, שופטים, בהתאם למזגם השיפוטי מביאים אסכולות מתחום הגישור, ומתנהל דיון שלא לפרוטוקול במסגרת "דיון בלתי פורמלי". אין בכך פסול, נהפוך הוא.

החלטה

לפני בקשה מטעם ב"כ התובע, להורות על פסילתי מלשבת בדיון, בהתאם להוראת [סעיף 77א לחוק בתי המשפט](#) [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן - "חוק בתי המשפט"), ובהתאם [לתקנה 471 לתקנות סדר הדיון האזרחי](#), תשמ"ד – 1984 (להלן: "תקסד"א").

לאחר ששקלתי הבקשה, נחה דעתי לדחותה.

רקע

1. מדובר בתביעה כספית על סך של 350,000 ₪, שעניינה "לשון הרע", בהתאם [לחוק איסור לשון הרע](#), תשכ"ה - 1965.
2. התובע, אדם פרטי, המתאר בכתב התביעה כי הוא עבד בעבר ב"רשות המיסים", וכיום עובד כיועץ מס פרטי.
3. בכתב ההגנה טוען הנתבע בקצרה כי האמור בכתב התביעה מוכחש. הנתבע טוען כי הוא נתון בהליך של שלילת כשירות פורמאלית, והיום הוא נטול כשירות. כן טוען כי עוד עובר לאירועים נשוא כתב התביעה, היה נעדר כשירות משפטית.
4. בקצירת האומר, כעולה מכתב התביעה, התובע שם יתנובו בשלוש שיחות טלפון במסגרתן נודע לו כי הנתבע ביצע פניות לחבריו של התובע, והכפישו. התובע מגולל במסגרת כתב תביעתו את המועדים, אשר בהם יצר הנתבע קשר עם חבריו.
5. יוער כי במסגרת הדיון הובא בפני כי הנתבע אינו מכחיש את האמירות, אולם מציין כי הוא נטול כשירות משפטית, ולכן לא ניתן לייחס לו אחריות. במעמד הדיון התלוותה אליו אשתו, שהינה האפוטרופסית שלו.
6. ביום 21.10.20 התקיים בפני קדם משפט ראשון בתיק, במסגרתו שמעתי את טענות ב"כ הצדדים, בנוכחות בעלי הדיון, וקיימתי גם דיון בלתי פורמאלי קצר, מתוך ניסיון לנסות למצוא מתווה לסיום הסכסוך. כאמור, התביעה הוגשה על סך של 350,000 ₪ בגין שלושה פרסומים שבוצעו, כנטען.
7. במסגרת הדיון הבלתי פורמאלי הקצר שהתנהל בפני, ציינתי כי ניתן לקדם הליך של הידברות בהתחשב בטענות הצדדים, ובשלב זה של הדיון המלצתי לשקול מכתב התנצלות מטעם הנתבע, וכן פיצוי כספי. ולהלן ציטוט מהפרוטוקול – "ביהמ"ש לא נקב בסכום כלשהו, אלא ביהמ"ש העיר כי ניתן לשקול פיצוי סמלי, ככל שנאמר סמלי על ידי, אין זה נוקב בסכום כלשהו, אלא ביחס לסכום התביעה שהוגשה. כפי שצינתי, שעומדת על סך 350,000 ₪. מטרת ביהמ"ש לסייע לבעלי דין בתביעות מסוג דא לנסות להגיע לעמק השווה. אין

בהמלצתי זו כדי להביע עמדת ביהמ"ש, כל זאת אך לצרכי פשרה, על מנת לחסוך במשאבים ובהוצאות ריאליות שבניהול ההליך.
למיותר לציין, כי ביהמ"ש לא קובע מסמרות בשלב מקדמי זה, שטרם נשמעו בפניו הראיות, ופתוחה בפני הצדדים לנהל את ההליך עד תום".

8. ב"כ התובע גרס מיד לאחר הערתי זו, כי עולה חשש ממשי למשוא פנים, תוך שטוען כי בית המשפט הציע סכום קונקרטי ומפורש של 10,000 ₪. כן הוסיף כי בית המשפט "איים" בהוצאות מכיוון שסכום התביעה עומד על סך של 350,000 ₪. לטענתו, הדבר נאמר על ידי בית המשפט עוד לפני ששמע את הראיות.

לא זו אף זו, ב"כ התובע טוען כי בתיק אחר בית המשפט פסק סך של 8,000 ₪ על אמירה מחוץ לאולם בית המשפט של המילים "בן זונה" ו"חלאה". לדידו, אם הולכים לפי "סולם הפסיקה" של בית המשפט, אז בתיק הזה 350,000 ₪ הם על "הצד הנמוך".

כן טוען שמסתכלים בכוונת הזדון שיש בתיק בדברים שנאמרו על ידי הנתבע לתובע בשיחה ביניהם. ב"כ התובע סבור שבמצב הזה, בית המשפט יודע את שהולך לכתוב בפסק-הדין, והדבר מעיד על כך שבית המשפט "ננעל בדעתו", לא יוכל להכריע באופן שהוא נטול הטיה, ובאופן שאיננו תואם את ההצעה שהעלה בית המשפט בדיון. לכן, לשיטתו, במקרה כזה ראוי שבית המשפט, ולו למראית פני הצדק, יפסול את עצמו לדון בתיק.

9. ב"כ הנתבע טען כי אין כל עילה על-פי דין לפסלות שופט.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

10. [תקנה 471 בפרק ל"א לתקסד"א](#) קובעת כדלקמן –

- (א) בקשה ששופט יפסול עצמו מלישב בדין לפי סעיף 77 [לחוק בתי המשפט](#) (להלן – טענת פסלות), וערעור על החלטה בבקשה כאמור, או בבקשה להיתר ייצוג לפי אותו סעיף, לא יוגשו אלא בהתאם להוראות פרק זה, על אף כל הוראה אחרת בענין הגשת בקשות או ערעורים בתקנות אלה.
- (ב) הוראות אחרות בתקנות אלה יחולו לענין טענת פסלות במידה שאינן סותרות הוראות סימן זה ובשינויים המחוייבים לפי הענין.

471. בתחילת הדיון בתובענה או בערעור, ולפני כל טענה אחרת, רשאי בעל דין לטעון טענת פסלות; לא היה באפשרותו לטעון טענת פסלות בשלב האמור, רשאי הוא לטענה לאחר מכן, ובלבד שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות.

סעיף [77 א לחוק בתי המשפט](#) קובע –

- (א) שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

...
(ב) נטענה טענת פסלות נגד שופט, יחליט בה אותו שופט לאלתר ולפני שיתן כל החלטה אחרת.

11. כידוע, סדרי הדין בבקשה לפסלות לישיב בדין, בהתאם [לסעיף 77א לחוק בתי המשפט](#), מוסדרות בתקנות [471 א](#) – [471 ג לתקסד"א](#).

תקנה 471א(ב), מורה - "הוראות אחרות בתקנות אלה יחולו לעניין טענת פסלות במידה שאינן סותרות הוראות סימן זה ובשינויים המחוייבים לפי העניין".

12. כידוע, פסילת שופט מלשבת בדין אינה מעשה של מה בכך, וכדי "להצליח" בבקשת פסלות יש להוכיח חשש ממשי למשוא פנים (השוו: [ע"א 208/14 דיאמנט נ' שלמה נס](#), עו"ד (נבו, 20.1.2014). בהקשר זה קבעה הפסיקה את מבחן "האפשרות הממשית" -

"... שהשופט גיבש לעצמו עמדה (סופית) בעניין נשוא הדיון השיפוטי, באופן שאין עוד טעם בהמשך רגיל של המשפט ('המשפט מכור'). משמעות הדבר הינה כי אין מקום לכך שהשופט יהא חסר פניות (IMARTIAL). גיבוש העמדה יכול שינבע מדעות קדומות שיש לו לשופט כלפי מי מהצדדים, או כלפי נשוא המשפט, מבלי שקיים סיכוי ממשי כי שכנוע (רציונלי) יביא לשינוי העמדה. ושוב: לא די בכך שיש לו לשופט דעה בעניין נשוא המשפט. לשם פסילת שופט צריך שתהא לו דעה קדומה, וצריך להראות כי אין כל סיכוי שדעתו זו תשתנה במהלך המשפט. אכן, פסילתו של שופט בשל דעות (קדומות) אפשרית אפוא רק מקום שדעתו של השופט 'נעולה' ואין הוא 'פתוח' לשכנוע ולשינוי". ([בג"ץ 2148/94 גלברט נ' נשיא בית המשפט העליון](#), [פד"יי מח \(3\)](#), 573, 605 (1995)), ראו גם [ע"א 7858/06 ולדהורן נ' נרקיס](#) (נבו, 31.7.07)

"לא פעם מביע שופט דעה באשר לסיכויי ההליך שבפניו. אם דעה זו היא "לכאורית" בלבד, תוך שהשופט פתוח לאימוצה של דעה שונה, אין בעצם הבעת הדעה כדי לפסול את השופט מלשבת בדין. לא די בכך שלשופט יש דעה בעניין נשוא המשפט. לשם פסילת שופט צריך שתהא לו דעה קדומה, וצריך להראות כי אין כל סיכוי שדעתו זו תשתנה במהלך המשפט".

(ראו גם: [ע"א 9179/06 פלונית נ' פלוני](#) (נבו, 15.5.07))

13. סבורני כי אופן ניהול קדם המשפט הראשון והיחיד שנידון בפניי, אינו מעיד על משוא פנים, ולבטח אינו מלמד כי נבצר מבית משפט זה להכריע באופן אובייקטיבי בעניין שלפניו.

14. ביני לביני, אין זה פסול שבמסגרת דיון קדם המשפט, בית המשפט יציע אפשרויות להידברות, ואף יציע מתווה לסיום התיק בפשרה. כמובן, שעסקינן בהצעות בלבד, ואין בהן כדי לחייב את הצדדים.

15. הדגשתי במסגרת הדיון הבלתי פורמלי כי ההמלצה באה בכדי לחסוך במשאבים ובהוצאות הצדדים, הכרוכים בניהול התיק.

16. בהקשר זה, הריני מפנה את המבקש לסמכויותיו של בית המשפט, והן לחובותיו, במסגרת קדם המשפט.

ראו - [תקנה 140 לתקסד"א](#) לפיה -

"ראה שופט כי בתובענה פלונית שהוא עומד לדון בה, או ראה נשיא או סגן נשיא של בית משפט כי בסוג פלוני של תובענות, מן הראוי להקדים למשפט בירור של נושא הריב ודרכי הדיון בו, במגמה לייעל את הדיון, לפשטו, לקצרו ולהחישו או כדי לברר אם יש מקום לפשרה בין בעלי הדין - רשאי הוא להורות על קיום קדם-משפט בפני שופט או בפני רשם שהוא שופט..."

וגם את תקנה 143 לתקסד"א -

"(1)לבדוק אם כתבי הטענות ערוכים כדיון, להתיר את תיקונם או להורות על כך, למחוק כל דבר שאינו דרוש לענין, לברר מה הן השאלות שהן באמת שאלות השנויות במחלוקת בין בעלי הדין; ולערוך רשימת הפלוגתות;...
(8)לסלק תביעה על הסף על יסוד אחד הנימוקים המנויים בתקנות 100 ו-101;...
(10)להורות כל הוראה לסדר הדין שיש בה לפשט את הדיון או להקל עליו."

ואת תקנה 144 לתקסד"א הקובעת -

"בענינים האמורים בתקנה 143 יהיו לשופט בקדם-משפט כל הסמכויות הנתונות לבית המשפט לפי כל דין והוא רשאי להחליט בהם ללא צורך בבקשת בעל דין."

17. מהאמור לעיל עולה כי בית המשפט רשאי ולעיתים גם נדרש לעמוד ולאמוד את הקשיים המשפטיים והעובדתיים העולים לכאורה ועל פניו, מכתבי הטענות של הצדדים.

"כידוע, קדם המשפט נועד לשם בירור נושא הריב ודרכי הדיון בו במגמה לייעל את הדיון, לפשטו, לקצרו ולהחישו או כדי לברר אם יש מקום לפשרה בין בעלי הדין. במסגרת קדם המשפט רשאי בית המשפט להפנות את תשומת ליבו של צד לקשיים בתובענתו ואף להפנות אליו שאלות מכוונות במידת הצורך. בהקשר זה, יש להבין את התבטאויות בית המשפט, אשר הועלו על הכתב, במסגרת הבעת דעה לכאורה על סיכויי התביעה וההגנה, וזאת בהתאם לשלב השמיעה שבו נתון ההליך המשפטי (ע"א 1150/09 צבי צילקר נ' השבוע באשדוד (לא פורסם), [פורסם בנבו] 22.3.2009). כאן, מדובר בשלב מוקדם של ההליך, בטרם שמיעת ההוכחות, ואין בדעה שהושמעה על ידי בית המשפט, כדי להעיד כי "ננעלה" דעתו וכי תוצאות הדיון ידועות מראש..." (ע"א 10353/09 שינדלמן נ' בנק הפועלים בע"מ (נבו, 14.2.10).

18. כמו כן, אף נפסק כי אין בהבעת דעה כשלעצמה כדי לפסול שופט מלשבת בדיון (ראו: ע"פ 344/99 בשן נ' מדינת ישראל, פ"ד נג' (2) 599 (1999)). הדברים יפים קל וחומר, למשפט האזרחי. ראו בהקשר זה דבריו של כב' הנשיא בדימוס א' ברק בע"א 11618/05 לב שירמן נ' אנדריי צ'נקוב, (נבו, 2006) -

"אם דעה זו היא לכאורית בלבד, וכפופה לעיצוב ולשינוי בהתאם לראיות שיובאו בהמשך ההליך, תוך שהשופט פתוח לאימוצה של דעה שונה, אין בעצם הבעת הדעה כדי לפסול את השופט מלשבת בדיון. האיסור אינו על דעה קודמת, הוא על דעה קדומה. ... חזקה על השופט כי מקצועיותו תאפשר לו לבחון את עמדתו הלכאורית לכל אורך שלבי ההליך מבלי 'להינעל' על עמדה מסוימת. ... השאלה היא האם בית המשפט פתוח וקשוב לכל טענות הצדדים בטרם תתגבש דעתו הסופית בפסק הדין."

וגם, כב' השופטת בדימ' ד' ביניש בע"א 553/07 אברהם פלקסר נ' עו"ד חנינא ברנדס, (נבו, 2007)-

"פעמים רבות קורה שתוך כדי הצעת פשרה מביע בית המשפט דעה זו או אחרת על סיכויי התביעה וההגנה, דעה שהיא רק בבחינת השערה לכאורה, לפי שלב השמיעה

שבו נתון ההליך השיפוטי. אין בהצעות ובהערות אלה כדי להשליך על מסקנתו של בית המשפט אם הנושא יועלה בפניו בכל זאת תוך פריסה מלאה של כל העובדות ומלוא הטיעונים. ... ההליך השיפוטי מחייב הנחות כלשהן בדבר סבירותן של טענות משפטיות. על הנחות אלה לשוב ולהיבחן במהלך הדיון המשפטי עד אשר הן הופכות למסקנות מגובשות היטב. מקצועיותו של בית המשפט היא המאפשרת לבית המשפט להעמיד הנחותיו המקדמיות תחת הביקורת הראויה. רק בנסיבות בהן ברור כי בית המשפט מנוע מלשנות את הנחותיו המוקדמות, וכי דעתו 'נעולה' יש מקום להורות על פסילתו."

19. קדם המשפט, ובייחוד קדם המשפט הראשון בתיק, מהווה "אכסניה" לבירור השאלות השנויות במחלוקת, לחידודם ולהבהרתם; לעיתים, שופטים, בהתאם למזגם השיפוטי מביאים אסכולות מתחום הגישור, ומתנהל דיון שלא לפרוטוקול במסגרת "דיון בלתי פורמלי". אינני רואה בכך פסול, נהפוך הוא (וראו גם את לשון תקנה 140 לתקסד"א התומכת בכך "במגמה ליעל את הדיון, לפשטו, לקצרו ולהחישו או כדי לברר אם יש מקום לפשרה בין בעלי הדין").

20. מכל מקום, סבורני כי בית המשפט התייחס לטענות בכובד ראש, שמע את הצדדים כדבעי, באופן שווה ומאוזן, ואין בסיס לטענות ב"כ התובע.

21. בנוסף לאמור לעיל, במסגרת הדיון הבלתי פורמלי, הבהרתי כי בהנחה שהתביעה תתקבל בחלקה, על סך של עשרת אלפים שקלים, לדוגמה, בית המשפט ישאל עצמו, באשר לשיעור ההוצאות הריאליות. ברי, שאין בכך להביע עמדה בטענות הצדדים בשלב זה, ולבטח בית המשפט אינו מאיים בהוצאות, אלא משקף את השאלות, שבסופו של יום, במסגרת פסק הדין, בית המשפט ישאל את עצמו, ובכלל זה, גם את שאלת ההוצאות.

22. למעלה מן הצורך, אציין כי אינני נוהגת בדרך כלל, להציע סכום קונקרטי בשלב כה מקדמי, ולבטח לא במקרה דנן. כל שהצעתי הוא, בין היתר, פיצוי סמלי, באופן כללי, ביחס לתביעה שעומדת על סך של 350,000 ₪. למיותר לציין, כאמור, כי עסקינן בניסיון בית המשפט להביא להידברות כדי למנוע התנהלות ממושכת.

בהקשר זה יוער, גם אם בית המשפט היה מציע סכום קונקרטי, בשלב זה, אין בכך כדי להביא לפסילת המותב, שהרי המדובר "בהצעה" בלבד, באותה נקודת הזמן.

23. יצוין גם, שב"כ התובע ציין תיק אחר שהתנהל בפניו, בו היה מעורב כב"כ הנתבע, ובמסגרתו נפסקו סך של 8,000 ₪ בגין קללות. לשיטתו, בהתאם "לסולם הפסיקה של בית המשפט הזה", 350,000 ₪, הם "על הצד הנמוך".

לדידי, בית המשפט לא משווה בשלב זה בין פסיקותיו, כל מקרה נדון לגופו.

24. ושוב, בסיפא הערתי הדגשתי כי "מטרת ביהמ"ש לסייע לבעלי דין בתביעות מסוג דא לנסות להגיע לעמק השווה. אין בהמלצתי זו כדי להביע עמדת ביהמ"ש, כל זאת אך לצרכי פשרה, על מנת לחסוך במשאבים ובהוצאות ריאליות שבניהול ההליך. למיותר לציין, כי ביהמ"ש

לא קובע מסמרות בשלב מקדמי זה, שטרם נשמעו בפניו הראיות, ופתוחה בפני הצדדים לנהל את ההליך עד תום".

25. לאור המקובץ לעיל, דבריי במהלך הדיון לא מעידות על משוא פנים אובייקטיבי, בעטיו עליי לפסול עצמי מלשבת בדיון. בית משפט זה מטה אוזן כרויה ונפש חפצה, בכל עת ובכל שלב ושלב, לכלל טענות הצדדים בטרם תתגבש דעתו הסופית. המטרה הייתה דווקא לסייע לבעלי הדיון!

26. לסיום, ראיתי לנכון להפנות לדבריו של כב' הנשיא בדימוס א' ברק בע"פ [5756/95](#) עדנאן עתאמנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] :

"כשם שחובה על שופט לפסול עצמו במקום שהתנאים מחייבים זאת, כן חובה עליו שלא לפסול עצמו מקום שהתנאים לפסילה אינם מתקיימים. חובת השיפוט היא חובת השופט."

27. כן יפה להביא באחרית דבר גם את הציטוט מתוך ספרו של השופט מרזל (מרזל, עמ' 52) -

"בקשה לפסילת שופט אינה עניין של מה-בכך. יש בה משום פקפוק ביסוד מיסודות השיפוט – האובייקטיביות השיפוטית. היא מטילה ספק ביכולתו של השופט לשבת בדיון. יש בה משום הטלת צל על מערכת המשפט כולה. היא גורמת להפסקת הדיון בהליך, שכן חובה להחליט בה לפני כל טענה אחרת, ובכך מערימה היא קושי על בעלי הדיון, על העדים ועל זמנו של בית המשפט. אשר על כן, אין להגיש בקשה זו כדבר של מה-בכך, אלא לאחר שקילה וביורור יסודי של כל העובדות והטענות. יש להיזהר זהירות רבה בנכונות לטעון פסלות כלפי שופט, כמו גם בניסוח הטענה. זאת, בין היתר, בשים לב להיות הליך הפסלות "חריג שבחריגים". הזהירות בהגשת הבקשה, הפירוט והניסוח הראויים שלה, מתבקשים גם מכללי האתיקה של עורכי הדיון, המשמשים כ"קציני בית המשפט" והאמונים לא רק על ייצוג לקוחותיהם אלא גם על שמירה על מערכת השפיטה ועל מעמדה".

28. הבקשה נדחית ומלפנים משורת הדיון, אינני עושה צו להוצאות.

29. בד בבד, על מנת לקדם את ההליך הנני ליתן הוראות כדלקמן:

30. תוך 30 יום מהיום ישגר כל צד לרעהו תצהיר גילוי מסמכים ערוך כדיון וכן דרישה לענות על שאלון ו/או פרטים נוספים, במידה וצד יחפוץ בכך. לכל צד יעמדו 30 יום מיום קבלת הדרישות כדי להשיב למבוקש וכן לאפשר עיון במסמכים. במידה וצד סובר כי לא קיבל את המבוקש, יש להגיש בקשה תוך 15 יום מהמועד שנקבע למתן מענה.

31. לאחר השלמת ההליכים המקדמיים יוגשו תצהירי עדות ראשית: התובע תוך 30 יום מיום השלמת ההליכים המקדמיים, והנתבע תוך 30 יום מקבלת תצהירי התובע.

32. אם ברצון צד להגיש חוות דעת מומחים, יש לעשות כן ביחד עם התצהירים. יש לצרף לתצהירים כל מסמך שברצון הצדדים להסתמך עליו במהלך דיון ההוכחות.

33. אם צד מבקש לזמן עד ללא תצהיר, יש להגיש בקשה מתאימה נתמכת בתצהיר, המפרטת את תמצית העדות, את מועדי הפניה לעד ואת סיבת הסירוב. בקשה שכזו לא תוגש יאוחר למועד הגשת התצהירים ותועבר להתייחסות הצד השני.

34. הצדדים יגישו למזכירות בית המשפט עותק תצהיר עדות ראשית כרוך ומדוגל. אי הגשת תצהירי עדות ראשית יביאו למחיקת כתבי הטענות.

קדם משפט על בסיס תצהירי הצדדים ליום 10.05.2020 שעה 9:00.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

נאוה ברורמן 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה